

Ще ви приведа два примъра изъ гръцката история. Двама художника, скулптори, се състезавали, кой разбира по-добръ искуството и се завзели всъки отъ тъхъ да докаже кой е по-добъръ скулпторъ. Единиятъ направилъ гроздъ толкова искусно, толкова приличенъ на природенъ, че заблудилъ птиците, и тѣ се спуснали да го кълватъ. Другиятъ изваялъ една красива жена и метналъ каменния вуалъ толкова искусно, че като дошелъ другиятъ художникъ, рекълъ му: „Вдигни вуала, за да видя статуята“. Значи, първиятъ художникъ измамилъ птиците, а вториятъ — майстора на птиците. Питамъ сега и въсъ: кого искате да подражавате — птиците или майстора? Азъ бихъ предпочелъ втория. Искате да обсебите цѣлия свѣтъ, но какъ ще го обсебите безъ необходимото за тоа знание? Тъзи знания трѣбва да почиватъ на духовна основа. Знанията въ духовниятъ свѣтъ сѫ като котелъ пълевъ съ пара — тѣ иматъ сила. Въ духовния свѣтъ знанията иматъ такова отношение — както физическите сили. Вие пътувате изъ Софийс, китѣ улици, трамвайтѣ се движатъ насамъ нататъкъ но отгорѣ на тъхния покривъ има пъртъ, който щомъ се изплъзне отъ жицата — проводникъ на електричеството — трамваятъ веднага спира. Значи, трѣбва да има известенъ контактъ, прѣзъ който да мине електричеството и да тури колата въ движение. Вашите учители турвали ли сѫ пърта на тази жица, съединили ли сѫ въ съ тока? Механизмътъ на човѣшката кола може да е отличенъ и въ изправностъ, но щомъ пъртътъ е изплъзнатъ и не съединява колата съ тока, нѣма никакво движение напрѣдъ. Хората търсятъ причината на